

The Role of District Children and Youth Council's Executive Committee on the Management of Children and Youth Council :

A Case Study of Chachoengsao Province

บทบาทของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

ที่มีต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน: ศึกษากรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา

ศิริพงศ์ โภคินวงศ์หิรัญ

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) study the management of district children and youth councils in Chachoengsao Province 2) study problems and obstacles on the management of district children and youth councils, and 3) study the development directions of the management of district children and youth councils.

This research utilized mixed methodology i.e. quantitative research and qualitative research. The sample comprised of 154 board members of district children and youth councils and 19 caretakers/guardians. The tools used for data collection were a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation and a focus group used content analysis.

The results of the study were as follows :

1. The management of the district children and youth councils in Chachoengsao Province, as a whole, was at a moderate level. When considered all aspects of management individually, they could be put in order based on their average scores ranking from maximum

to minimum as follows : 1) the aspect of activities organizing, 2) the aspect of giving advice, and 3) the aspect of the activities promotion on education, sport, and culture.

2. The problems and obstacles on the management of district children and youth councils, as a whole, was at a moderate level. When considered each aspect of the management individually, they could be put in order based on their average scores ranking from maximum to minimum as follows : 1) the aspect of management structure, 2) the aspect of education, sport, entertainment, art, religion, and culture, 3) the aspect of learning center, 4) the aspect of collaboration, and the aspect of the selection of the executive board member, and 5) the aspect of caretaker/guardian.

3. The development direction of district children and youth councils was that there should be effective selection of caretaker/guardian who has responsible and has good knowledge and experience in the field of children and youth caretaking. Apart from that, the caretaker/guardian should be industrious and devoted to the children/youth and continually giving advice to them.

ศิริพงศ์ โภคินวงศ์หิรัญ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา โทร 08 1444 3220,
E-mail : sirapong_p@hotmail.com

Keywords : role, executive committee, children and youth council

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ศึกษาระดับปัญหาอุปสรรคของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม คือการวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวน 154 คน และ ผู้ดูแล/พี่เลี้ยง จำนวน 19 คน และการสนทนากลุ่ม Focus Group ระดมความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 11 แห่งๆละ 2 คน รวม 22 คน และผู้ดูแล/พี่เลี้ยง จำนวน 11 อำเภอ อำเภอละ 1 คน รวม 11 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 33 คน

เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถนำมาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ด้านการจัดกิจกรรมต่างๆ 2) ด้านการให้คำปรึกษา และ 3) ด้านการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม

2. ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถนำมาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารงาน 2) ด้านการศึกษา กีฬา/นันทนาการ ศาสนา/วัฒนธรรม 3)

ด้าน การประสานงาน 4) ด้านการคัดเลือกของคณะกรรมการบริหาร และ 5) ด้านผู้ดูแล/พี่เลี้ยง

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา คือ ควรมีการคัดเลือกผู้ดูแล/พี่เลี้ยง ที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องเด็กและเยาวชนที่มีความรับผิดชอบ ชุมชน เอาใจใส่ และคอยให้การดูแลตลอดจนการให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: บทบาท, คณะกรรมการบริหาร, สภาเด็กและเยาวชน

บทนำ

เด็กและเยาวชนถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของประเทศชาติที่ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองไปได้ในส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับเด็กและเยาวชนอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา การที่เด็กมีความสำคัญเช่นนี้ สังคมไทยจึงได้พยายามอบรมสั่งสอน ให้การศึกษาและปลูกฝังจริยธรรม แก่เด็ก การที่เด็กและเยาวชนจะเป็นทั้งคนดีและคนเก่งได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับที่ได้รับ การดูแลเอาใจใส่ที่ดีจากครอบครัวและการได้รับการศึกษาที่ดี ทั้งนี้ก็เพราะการศึกษาจะช่วยพัฒนาและบูรณาการคนให้เจริญได้ทั้งทางกายและจิตใจ ส่วนการดูแลเอาใจใส่ของครอบครัวนั้นจะทำให้เด็กและเยาวชนมีพื้นฐานจิตใจที่เข้มแข็งมั่นคงมีความรู้สึกอบอุ่นใจซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตเมื่อเขาเหล่านั้นเติบโตขึ้น แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 จึงได้กำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชน ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคมในทุกระดับ ใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และพันธกิจสู่วิสัยทัศน์ของแผนที่กำหนดไว้ความต้องการแก้ปัญหาหรือการดำเนินการกิจโดยส่วนราชการซึ่งมีเป้าหมายหลัก คือ เด็กและเยาวชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึง มีความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม จริยธรรม มีสำนึกความเป็นพลเมือง (civic mind) กล้าคิดและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ตามวิถีประชาธิปไตย และมีความสุข (ทิศทางการพัฒนาเด็กและ

เยาวชน พ.ศ. 2555–2559) ปัจจุบันสังคมยังได้ตระหนักให้มีความสำคัญกับข้อเรียกร้องหรือเสนอแนะของเด็กและเยาวชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัญหาของกลุ่มเด็กและเยาวชนในวัยเดียวกัน จึงเป็นไปได้ว่าสภาเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กำลังเผชิญกับปัญหา และมีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ปัญหาเด็กและเยาวชน โดยการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ต่อเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไข ป้องกัน พัฒนา และฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ของเด็กและเยาวชน พื้นที่ในการแสดงออกทางความคิดเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนมีค่อนข้างน้อย ถึงแม้ว่าในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตั้งแต่วัยระดับชาติลงไปจนถึงระดับจังหวัด อำเภอ และตำบลแล้วก็ตาม แต่การสนับสนุนการจัดกิจกรรมยังทำได้ไม่เต็มที่ ทั้งนี้ สภาเด็กและเยาวชนต้องการได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ องค์ความรู้ และพี่เลี้ยง รวมทั้งต้องการให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนมีคุณภาพ ให้สมาชิกสภาฯ มีความสามัคคีและพร้อมร่วมงาน ตลอดจนต้องการให้ประธานสภาฯ มีความเป็นผู้นำ (สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ, 2553) นอกจากนี้ การมีมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน จะเป็นหลักในการเทียบเคียงและเอื้อต่อการเสริมพลังสภาเด็กและเยาวชนให้เข้มแข็ง สามารถเป็นกลไกในการประสานงานและดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ

ปัจจุบันพบว่า คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ มีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ทำให้การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นไปไม่ดีเท่าที่ควร ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านสภาเด็กและเยาวชน จึงต้องการทราบถึงบทบาทของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ศึกษากรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา ว่า บทบาทการดำเนินงานของตนเองอย่างไรบ้าง มีปัญหาอุปสรรค อย่างไร และมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ อย่างไรบ้าง เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ ไปพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาระดับปัญหา อุปสรรคของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสม คือการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แบ่งรายละเอียด เนื้อหาสำคัญตามระเบียบวิธีวิจัย เป็นหัวข้อดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

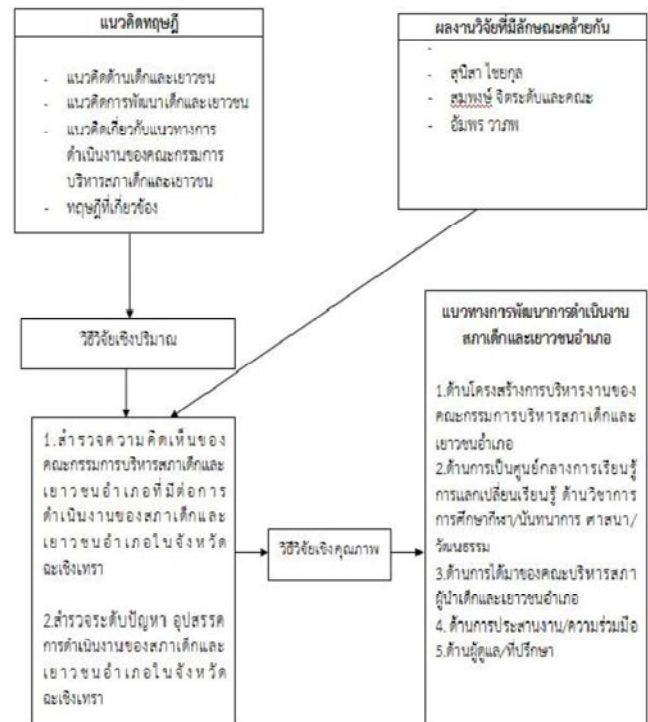
1. รูปแบบของการวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อหาข้อมูลเชิงสถิติ และการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อนำไปพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology)
2. การเลือกพื้นที่ศึกษา จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงมีการเลือกพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมายอย่างเจาะจง เพื่อที่จะสามารถได้ข้อมูลที่แท้จริง โดยมีขั้นตอน คือ ผู้วิจัยได้เลือกสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ 11 อำเภอ
3. ประชากร เป็นคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอทั้งสิ้น 11 อำเภอๆ ละ 15 คน จำนวนทั้งสิ้น 165 คน และ ผู้ดูแล/พี่เลี้ยง จำนวนทั้งสิ้น 22 คน รวมทั้งสิ้น 187 คน
4. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้โดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นเลือกกลุ่ม

ตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (proportional stratified sampling) เปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan (1970: pp. 607-610) โดย กลุ่มตัวอย่าง เป็น คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวน 11 อำเภอๆ ละ 14 คน รวม 154 คน และ ผู้ดูแล/พี่เลี้ยง รวม 19 คน รวมประชากรที่ใช้ศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 173 คน โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาและได้ปรับปรุง แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบว่า คำถามเหล่านั้น จะสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการและมีความเหมาะสม หรือมีความยากง่ายมากน้อยเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทำการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถาม ใช้วิธี ประมวลผลการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ของ ครอนบาค (cronbach, 1990, pp. 202-204) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาโดยรวม เท่ากับ 0.97 จึงทำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลตัวอย่างได้

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ใช้การสนทนากลุ่ม Focus Group ระดมความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จาก คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอใน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 11 แห่งๆละ 2 คน รวม 22 คน และผู้ดูแล/พี่เลี้ยง จำนวน 11 อำเภอ อำเภอละ 1 คน รวม 11 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 33 คน กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ แนวความคิดผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบความคิดหรือประเด็นสำคัญที่ใช้ในการศึกษาวิจัยซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ศึกษากรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยออกเป็น ดังนี้

1. ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีต่อบทบาทของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะอำนาจหน้าที่ แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

1.1 ด้านส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษากีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง นั้นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ยังไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาสนับสนุนอย่างจริงจัง เนื่องจากไม่มีความเชื่อมั่นในสภาเด็กฯ หน่วยงานภาครัฐบางหน่วยงานยังไม่รู้จักทำให้การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ยังเป็นไปได้ไม่ดีเท่าที่ควร อีกทั้งสภาเด็กและเยาวชนอำเภอต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับสภาเด็กและเยาวชนต่อหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง จึงต้องเน้นให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงการทำงานของสภาเด็กให้มากขึ้น ประกอบกับสถานที่ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม หรือเป็นศูนย์รวมทางวิชาการ หรือจัดกิจกรรมนั้นยังไม่มีพื้นที่ชัดเจน ในการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานและทำกิจกรรมต่างๆที่สร้างสรรค์และเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีพื้นที่ส่วนตัวในการแสดงออกทางความคิด กล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงออกได้อย่างอิสระ

1.2 ด้านการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ และ จริยธรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง การดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ต้องมีการขยายการจัดกิจกรรมออกไปยังพื้นที่ตำบล ชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาเด็กได้อย่างทั่วถึง การสร้างความน่าเชื่อถือหรือการเป็นที่รู้จักของหน่วยงานอื่นยังน้อย ทำให้การสนับสนุนของแต่ละหน่วยงานน้อยลงลงตามไปด้วย จึงอยากให้ผู้ใหญ่และหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ให้ความสนใจในกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการดำเนินกิจกรรมด้านส่งเสริมและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ และ จริยธรรม ให้มากขึ้น เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

1.3 ด้านการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนท้องถิ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง สภาเด็กและเยาวชนอำเภอควรมีการจัดประชุมเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากหน่วยงานอื่น เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะและนำข้อคิดเห็นมาปรับใช้ในการดำเนินงาน มีการจัดประชุมเด็กและเยาวชนอำเภอเพื่อให้มีการแสดงออก เสนอแนะความคิดเห็นที่หลากหลายในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อให้กิจกรรมตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชน

2. ความคิดเห็นต่อระดับปัญหา อุปสรรค การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

2.1 ด้านโครงสร้างการบริหารของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ยังประสบกับปัญหาอุปสรรคในการขาดสถานที่ในการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ขาดความเป็นเอกภาพในการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนได้ ต้องการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานและทำกิจกรรมต่างๆที่สร้างสรรค์ และเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีพื้นที่ส่วนตัวในการแสดงออกทางความคิด กล้าพูด กล้าแสดงออกได้อย่างอิสระ

2.2 ด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านวิชาการ การศึกษา นันทนาการ/กีฬา วัฒนธรรม/ ศาสนา ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 1) ด้านวิชาการ การเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอยังขาดความชัดเจน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ควรจะมีผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาให้คำปรึกษาแก่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม 2) ด้านการศึกษา ก็เช่นเดียวกันกับด้านวิชาการ เนื่องจากสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เข้าไปมีบทบาทด้านการศึกษาน้อย ซึ่งหากจะให้เด็กมานั่งนำกันเองก็จะเป็นการแลกเปลี่ยนในวงแคบๆ ควรที่จะหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้มาเป็นที่ปรึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนก่อน 3) ด้านนันทนาการ/กีฬายกให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านกีฬา โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ร่วมกันดำเนินการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทางด้านกีฬาให้เด็กและเยาวชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ดีกว่าไปพึ่งพายาเสพติด อีกทั้งยังทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน ได้รู้จักเพื่อนใหม่มากขึ้นและสามารถเป็นเครือข่ายในการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน 4) ด้านวัฒนธรรม/ศาสนา ควรจัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม/ศาสนา เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีสถานศึกษาศิลปวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น

2.3 ด้านการประสานงาน/ความร่วมมือ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง การประสานงาน/ความร่วมมือ ของสภาเด็กและเยาวชน อำเภอก ในด้านการติดต่อประสานงานยังไม่ค่อยเป็นรูปธรรม ยังไม่ครอบคลุม และการประสานงานยังอยู่ในกลุ่มเล็กๆ คือ ประสานงานจากเด็กสู่เด็ก มากกว่าจากเด็กสู่หน่วยงานภายนอก ทำให้เด็กและเยาวชนขาดประสบการณ์ในการประสานงาน เนื่องจากผู้ใหญ่จากหน่วยงานภายนอกยังไม่ค่อยให้ความเชื่อถือในตัวเด็กและเยาวชนเท่าที่ควร โดยคิดว่าเด็กยังไม่ค่อยรู้เรื่อง ยังไม่มีประสบการณ์ทั้งในด้านการประสานงานและการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน

2.4 ด้านการได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาผู้นำ เด็กและเยาวชนอำเภอก พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง สมาชิกบางคนไม่ได้มาจากความสมัครใจ โดยอาจจะจะเป็นประธาน/รองประธานนักเรียน ที่มาจากการที่อาจารย์หรือผู้ใหญ่ให้เข้ามาร่วมงาน และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานสภาฯ หรือเป็นคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก/จังหวัด โดยไม่ได้เต็มใจ และไม่มีใจที่จะเข้าทำงานสภาเด็กฯ และทำให้การทำงานบางครั้งไม่ได้มาจากจิตอาสาที่อยากจะทำงาน

2.5 ด้านผู้ดูแล/ที่ปรึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย สภาเด็กและเยาวชนอำเภอก ยังไม่มีที่ปรึกษาที่มีความรู้ ประสบการณ์ ให้คำแนะนำ ขาดการประสานงาน ทุ่มเท เอาใจใส่ รับผิดชอบ การสั่งการหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนอำเภอก ในระดับอำเภอยังไม่มีความชัดเจนในการสั่งการ

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก

ผลจากการสนทนากลุ่ม(Focus Group) พบว่า คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก ต้องได้รับการยอมรับจากผู้ใหญ่ในชุมชน และต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ตามระเบียบข้อบังคับสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก สามารถดำเนินการคัดเลือกและจัดตั้ง คณะกรรมการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอกได้ด้วยตนเอง กำหนดแผนการทำงาน เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตน โดยสภาเด็กและเยาวชนอำเภอกต้องมีวิสัยทัศน์หรืออุปกรณ์เพียงพอ มีสถานที่

ทำงานถาวร มั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของสภาฯ และจำนวนของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอกๆละ 15 คน มีความเพียงพอ ได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่สภาเด็กและเยาวชนอำเภอกเพียงพอ ในการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอกต้องมีทักษะในการใช้ข้อมูลจัดทำโครงการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก และกำหนดพื้นที่เป้าหมายสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มีการขอความร่วมมือจากเด็กและเยาวชนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ต้องมีการติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ต้องมีการดำเนินงานด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในด้านสังคม วัฒนธรรม สาธารณสุข มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล และจังหวัด อย่างสม่ำเสมอ

การได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก โดยการคัดเลือกผู้นำนักเรียนจากโรงเรียนประจำอำเภอกมาเป็นคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน นั้น ทำให้ไม่ได้ตัวแทนที่ต้องการเข้ามาพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอกอย่างแท้จริง และไม่เป็นที่รู้จักและยอมรับของเด็กและเยาวชนในอำเภอก เห็นควรคัดจากตัวแทนของเด็กและเยาวชนตำบลภายในอำเภอกและมีแนวทางในการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วย คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอก ต้องมีการจัดระบบการทำงานด้านต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ระบบการจัดทำบัญชี ระบบทะเบียน ระบบธุรการ ระบบการเบิกจ่ายพัสดุ คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ต้องมีความเสียสละ ทุ่มเท ตั้งใจในการทำงานอย่างเต็มที่ เต็มใจ สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ ต่อการดำเนินงาน สภาเด็กและเยาวชนอำเภอกมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีการสร้างเครือข่าย ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร คอยช่วยเหลือและการสนับสนุนในการปฏิบัติงาน มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนอำเภอกให้เป็นที่รู้จักกับหน่วยงานภายนอก สภาเด็กและเยาวชนอำเภอกได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ด้านสังคม วัฒนธรรม เห็นควรให้มีการจัด

กิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของสภาเด็กและเยาวชนอำเภออย่างต่อเนื่อง สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีการพึ่งพาเงินทุนจากแหล่งภายนอก เช่น เทศบาล อบต. หน่วยงานเอกชน เป็นต้น จึงควรมีการจัดทำเอกสาร คู่มือ และระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ โครงการ และเงินอื่นๆเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ตลอดจนการให้ความรู้เรื่องการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย ซึ่งงบประมาณสนับสนุนโครงการต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ หรือสถานศึกษา ควรให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา ควรเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์ ให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ทุ่มเท เอาใจใส่ รับผิดชอบ ต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ด้วย

การอภิปรายผล

การศึกษาบทบาทของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนที่มีต่อการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอที่มีต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในด้านวิชาการ อยู่ในระดับ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม มีความเห็นว่าการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในด้านวิชาการยังไม่มีชัดเจนมากนัก

เนื่องจากยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นที่ปรึกษาและให้ความชัดเจนด้านวิชาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และต้องการให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนในการรวมกลุ่ม

ทำกิจกรรมเพื่อใช้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่จะได้รับการเรียนหรือสถานศึกษาเป็นหลัก แต่ในส่วนของสภาเด็กและเยาวชน นั้นยังไม่มีเคยมี จึงต้องการให้มีการรวมกลุ่มในการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการศึกษา เช่น การแนะแนวการศึกษา ในลักษณะของรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง แนะนำวิธี/เทคนิคการเรียนในลักษณะของเพื่อนช่วยเพื่อนโดยมีบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้เพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นการพัฒนางานด้านการศึกษาให้สภาเด็กและเยาวชนสามารถเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการศึกษาได้มากขึ้น ตามไปด้วยด้านกีฬา มีความเห็นว่าการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนด้านกีฬานั้นพอจะมีอยู่บ้าง แต่ก็ยังขาดพื้นที่/สถานที่ในการแสดงออก แม้จะมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางด้านกีฬา แต่ก็ไม่สามารถ ทำได้อย่างต่อเนื่อง จึงอยากให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีพื้นที่ในการแสดงออกเพื่อใช้เป็นพื้นที่/ศูนย์กลาง ในการจัดกิจกรรมด้านกีฬาให้มีความต่อเนื่องมากกว่านี้ และด้านวัฒนธรรม มีความเห็นว่าการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนด้านวัฒนธรรมนั้นพอจะมีอยู่บ้างแต่ก็ยังไม่เด่นชัด ซึ่งจะเป็นในลักษณะของการเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมที่หน่วยงาน/องค์กรภายนอก จัดขึ้นตามแต่โอกาสหรือตามประเพณี เช่น กิจกรรมวันผู้สูงอายุ โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีพื้นที่ในการศึกษาวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละท้องถิ่นภายในชุมชนเพื่อใช้เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมในชุมชน การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ และ จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม ที่มีความเห็นว่าการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ยังมีอยู่น้อยเนื่องจากความไม่เชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนที่เป็นเด็ก ซึ่งการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนบางครั้งจะเป็นการทำงานร่วมกันกับองค์กรเครือข่ายมากกว่าที่จะจัดขึ้นเอง หรือบางครั้งต้องทำตามแผนงานที่ผู้ใหญ่มีอยู่แล้ว โดยให้สภาเด็กและเยาวชนดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้ ซึ่งบางครั้งไม่

ได้มาจากความต้องการของสภาเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง จึงทำให้ผลที่ออกมาไม่ค่อยน่าพอใจนัก

การให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม มีความเห็นว่าการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ด้านการประสานงาน/แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอยังมีน้อย อำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ยังทำอะไรได้ไม่มาก ถึงแม้จะมีการจัดตั้งเป็นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอจริง แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านอายุ ประสบการณ์ ทำให้มีความเชื่อว่าเด็กไม่สามารถทำเองได้และในการประสานงาน/การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ของเด็กก็ยังมีไม่มาก เพราะว่าโดยปกติแล้ว เด็กอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมอยู่ในกรอบอยู่ในกฎข้อบังคับของโรงเรียนซึ่งมีโอกาสน้อยมากที่จะออกไปเรียนรู้นอกห้องเรียนเรื่องการประสานงาน การใช้วาจาในการประสานงานโดยภาษาราชการนั้น ส่วนนี้เด็กยังด้อยประสบการณ์อยู่ทำให้ความน่าเชื่อถือเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่จึงมีน้อย ซึ่งตรงนี้ค่อนข้างกดดัน เพราะว่าเวลาที่เด็กคุยกันก็จะคุยด้วยภาษาของเด็ก แต่ถ้าคุยกับผู้ใหญ่ก็ต้องใช้ภาษาที่สุภาพ มีหลักการพอสมควร และในบางครั้งการติดต่อประสานงาน เพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้ได้รับความร่วมมือ ทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกท้อ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุณิสา ไชยกุล (2553) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสระบุรี มีความเห็นว่าการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในด้านวิชาการยังไม่มีชัดเจนมากนัก เนื่องจากยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นที่ปรึกษาและให้ความชัดเจนด้านวิชาการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และต้องการให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนในการรวมกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อใช้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการให้มากกว่าที่เป็นอยู่ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่จะได้รับจากโรงเรียนหรือ

สถานศึกษาเป็นหลัก แต่ในส่วนของสภาเด็กและเยาวชนนั้นยังไม่เคยมี จึงต้องการให้มีการรวมกลุ่มในการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการศึกษา

2. ความคิดเห็นต่อระดับปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้านโครงสร้างการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม โดยสภาเด็กและเยาวชนอำเภอต้องมีวัสดุหรืออุปกรณ์เพียงพอ มีสถานที่ทำงานถาวร มั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของสภาฯ และจำนวนของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอๆ ละ 15 คน มีความเพียงพอ ได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่สภาเด็กและเยาวชนอำเภอเพียงพอ ในการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ด้านวิชาการ นันทนาการ สังคม ศาสนา วัฒนธรรม สาธารณสุข พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม คือต้องมีการดำเนินงานด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในด้านสังคม วัฒนธรรม สาธารณสุข มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล และจังหวัด อย่างสม่ำเสมอ

ด้านการได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม โดยการคัดเลือกผู้นำนักเรียนจากโรงเรียนประจำอำเภอมาเป็นคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน นั้น ทำให้ไม่ได้ตัวแทนที่ต้องการเข้ามาพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภออย่างแท้จริง และไม่เป็นที่รู้จักและยอมรับของเด็กและเยาวชนใน เห็นควรคัดจากตัวแทนของเด็กและเยาวชนตำบลภายในอำเภอและมีแนวทางในการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วย

ด้านการประสานงาน/ความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม คือ สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีการสร้างเครือข่าย ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร คอยช่วยเหลือและการสนับสนุนในการปฏิบัติงาน มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนอำเภอให้เป็นที่รู้จักกับหน่วยงานภายนอก

ด้านผู้ดูแล/ที่ปรึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภออยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ หรือสถานศึกษา ควรให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา ควรเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์ ให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ทุ่มเท เอาใจใส่ รับผิดชอบ ต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่ม มีความเห็นว่าการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชน ยังขาดผู้ดูแล / ที่เลี้ยง ที่ปรึกษา ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นที่ปรึกษาและให้ความชัดเจนด้านวิชาการ การประสานงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และต้องการให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนในการรวมกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อใช้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการให้มากกว่าที่เป็นอยู่ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่จะได้รับจากโรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นหลัก แต่ในส่วนของสภาเด็กและเยาวชนนั้น ยังไม่เป็นที่รู้จักของหน่วยงานภายนอก จึงต้องการให้มีการรวมกลุ่มในการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ (2553) ที่มีความเห็นว่าการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน การประสานงาน/แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอยังมีน้อย อำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ยังทำอะไรได้ไม่มาก ถึงแม้จะมีการจัดตั้งเป็นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอจริง แต่เนื่อง

ด้วยข้อจำกัดด้านอายุ ประสบการณ์ ทำให้มีความเชื่อว่าเด็กไม่สามารถทำเองได้และในการประสานงาน/การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ของเด็กก็ยังมีไม่มาก และในบางครั้ง การติดต่อประสานงาน เพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้ได้รับความร่วมมือ และ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ หรือสถานศึกษา ควรให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา ควรเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์ ให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ทุ่มเท เอาใจใส่ รับผิดชอบ ต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

3. ความคิดเห็นต่อแนวทางการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) พบว่า คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ต้องได้รับการยอมรับจากผู้ใหญ่ในชุมชน และต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ตามระเบียบข้อบังคับสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สามารถดำเนินการคัดเลือกและจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอได้ด้วยตนเอง กำหนดแผนการทำงาน เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตน โดยสภาเด็กและเยาวชนอำเภอต้องมีวิสัยทัศน์หรืออุปกรณ์เพียงพอ มีสถานที่ทำงานถาวร มั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของสภาฯ และจำนวนของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอๆละ 15 คน มีความเพียงพอ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่สภาเด็กและเยาวชนอำเภอเพียงพอต่อการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอต้องมีทักษะในการใช้ข้อมูลจัดทำโครงการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และกำหนดพื้นที่เป้าหมายสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มีการขอความร่วมมือจากเด็กและเยาวชนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ต้องมีการติดตาม ประเมินผล และการรายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ต้องมีการดำเนินงานด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในด้านสังคม วัฒนธรรม สาธารณสุข มีการแลกเปลี่ยนความรู้และ

ประสบการณ์กับสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล และ จังหวัดอย่างสม่ำเสมอ

การได้มาของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ โดยการคัดเลือกผู้นำนักเรียนจากโรงเรียนประจำอำเภอมาเป็นคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนนั้น ทำให้ไม่ได้ตัวแทนที่ต้องการเข้ามาพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภออย่างแท้จริง และไม่เป็นที่รู้จักและยอมรับของเด็กและเยาวชนในอำเภอ และมีข้อเสนอแนะว่า ควรคัดจากตัวแทนของเด็กและเยาวชนตำบลภายในอำเภอ และมีแนวทางในการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วย คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอต้องมีการจัดระบบการทำงานด้านต่างๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ระบบการจัดทำบัญชี ระบบทะเบียน ระบบธุรการ ระบบการเบิกจ่ายพัสดุ คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ต้องมีความเสียสละ ทุ่มเท ตั้งใจในการทำงานอย่างเต็มที่ เต็มใจ สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีการสร้างเครือข่าย ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร คอยช่วยเหลือและการสนับสนุนในการปฏิบัติงาน มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนอำเภอให้เป็นที่รู้จักกับหน่วยงานภายนอก สภาเด็กและเยาวชนอำเภอได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ด้านสังคม วัฒนธรรม เห็นควรให้มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของสภาเด็กและเยาวชนอำเภออย่างต่อเนื่อง สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีการพึ่งพาเงินทุนจากแหล่งภายนอก เช่น เทศบาล อบต. หน่วยงานเอกชน เป็นต้น จึงควรมีการจัดทำเอกสาร คู่มือและระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ โครงการ และเงินอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ตลอดจนการให้ความรู้เรื่องการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย ซึ่งงบประมาณสนับสนุนโครงการต่างๆจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นอำเภอ หรือ สถานศึกษา ควรให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผู้ดูแล/ที่ปรึกษา ควรเป็น

ผู้มีความรู้ ประสบการณ์ ให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ทุ่มเท เอาใจใส่ รับผิดชอบ ต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1. ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยมีการนำทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินงานแผนปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความรู้สึกตระหนักร่วมกันถึงบทบาทหน้าที่ ขอบข่ายภารกิจที่ต้องรับผิดชอบหรือมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

2. ควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับความต้องการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการสร้างสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานของสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งจะทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน/กิจกรรมต่างๆ มากขึ้นตามไปด้วย

3. ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดแนวทางในการช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนขึ้น

ข้อเสนอแนะระดับการปฏิบัติ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระดับกระทรวง จังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เช่น การมอบทุนการศึกษา มอบรางวัลให้แก่เด็กและเยาวชนจังหวัดที่มีผลงานโดดเด่น เพื่อช่วยผลักดันให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ มีการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของตนภายใต้ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นได้

2. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจถึงภารกิจการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนให้หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับกระทรวง ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นให้ทราบถึงภารกิจงานของสภาเด็กและ

เยาวชนเพื่อนำไปบูรณาการกับแผนการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน/องค์กร

3. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรมีการประชาสัมพันธ์งาน/กิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชนทั่วไปที่มีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการพัฒนากิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน” ในทุกระดับ สนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนมีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แรงจูงใจของสภาเด็กและเยาวชนที่มีต่อการทำงานกับเครือข่ายระดับตำบล

2. ควรมีการศึกษาผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนของทุกภาคส่วนเพื่อให้รู้ถึงภาพรวมในกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีอยู่ และความเป็นไปได้ที่จะให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นผู้ปฏิบัติ

3. ควรศึกษามาตรฐานการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์ จิระเดชประไพ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง ดร.อัมรินทร์ นาคณัฐเศรษฐ์ ดร.ธนบดี ฐานะชาลา และ ดร.วันชัย จิงวิบูลย์สถิต ที่ให้ความเมตตา ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้างานนิพนธ์ครั้งนี้ได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวง.

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (2555-2559). กรุงเทพฯ, คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล. (2553). **ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงาน ตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร, ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน.

เกรียงไกร กางจำกัด. (2554). **การศึกษาปัญหาและทางออกในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชนในเขตภาคตะวันออก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การเมืองและการบริหารจัดการ.

ขวัญจิตร สิงค์คำ. (2552). **ประสิทธิภาพการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

สมพงษ์ จิตระดับและคณะ. (2553). **โครงการวิจัยการพัฒนาารูปแบบสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย,** จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์

สุนิสา ไชยกุล. (2553). **แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสระบุรี.** สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุปราณี ไวมงคุณ. (2550). **ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเครือข่าย กรณีศึกษาโครงการ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง.** สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน. (2555). **สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี 2555.** กรุงเทพฯ.

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน
ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ. (2552). **คุณภาพของ
เด็กและเยาวชนไทย**. กรุงเทพฯ.

อัมพร วาภพ. (2555). **การศึกษาสภาพการดำเนินงาน
ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี.**
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี, คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชา
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา.

Likert, R.(1961). **New patterns of management.**
New York:McGraw-Hall Book Company